

Afstemning

§§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslaget vedtoges med 50 stemmer mod 4; 58 stemte hverken for eller imod.

§ 3, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 232: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Af Aage Frandsen (SF) m.fl.
(Fremsat 9/4 96. Første behandling 17/4 96. Betænkning 23/5 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Anden behandling af lovforslag nr. L 267: Forslag til lov om ændring af lov om leje og lov om midlertidig regulering af boligforholdene. (Lejefastsættelse ved aftalens indgåelse, forhåndsgodkendelse ved sammenlægning af lejligheder og indretning af taglejligheder m.v.).

Af boligministeren (Ole Løvig Simonsen).
(Fremsat 8/5 96. Første behandling 10/5 96. Betænkning 23/5 96).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling**Hans Peter Baadsgaard (S):**

Allerførst vil jeg gerne bede om, at lovforslaget bliver henvist til fornyet udvalgsbehandling, og herudover ønsker jeg her ved andenbehandlingen at få afklaret et spørgsmål, som er blevet rejst i bemærkningerne til lovforslaget. Her er det beskrevet, hvordan man vurderer niveauet for det lejedes værdi i forhold til den omkostningsbestemte husleje. Jeg er selv af den opfattelse, at der ikke ligger nogen anvisning af eller ønske om en ny praksis på dette område i bemærkningerne, men for at berolige eventuelle usikre personer vil jeg bede boligministeren bekræfte, at der ikke lægges op til ændret praksis ved fastsættelsen af det lejedes værdi.

Når jeg nu har ordet, vil jeg ikke undlade at kommentere de vendinger, der er brugt i Venstres, De Konservatives og Fremskridtspartiets betækningsbidrag, hvor man i begrundelsen for afvisning af lovforslaget henviser til en henvendelse, udvalget har fået fra Udlejerforeningen. Udlejerne påstår, at mere omfattende forbedringsarbejder vil gå i stå som følge af det foreliggende lovforslag, og det er selvfølgelig udlejernes ret at påstå noget sådant. Men det undrer mig, at Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet tilslutter sig påstanden uden nærmere begrundelse. Det forholder sig nemlig sådan, at ifølge lovforslaget kan huslejen fastsættes efter aftale efter større renoveringer, og

for mindre renoveringer vil der fortsat kunne gives et afkast til udlejer på 10-11 pct. Jeg mener derfor, det er uden saglig begrundelse, når udlejerne påstår, at dette lovforslag vil medføre, at forbedringsarbejdet vil gå i stå, og jeg forstår ikke, at Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet kritiskløst kan tilslutte sig disse bemærkninger i den henvendelse, vi har fået fra udlejerne.

Villy Søvnal (SF):

Fra SF's side har vi fra starten ment, at der burde gribes ind over for de huslejestigninger, vi ser ved genudlejninger. Der har været tale om meget store spekulationsindtægter, og udgifterne udtrykker sig også i stigning i boligstøtten. Vi har haft et ønske om, at lovforslaget blev delt op i to – et, der vedrørte genudlejning og huslejestigninger, og et, der vedrørte procedure for sammenlægninger – og dette ønske er tilgodeset i betænkningen. Endelig havde vi et ønske om, at der skulle foreligge dokumentation i form af regningsfremlæggelse, når en udlejer ville forhøje prisen, og også dette krav er tilgodeset.

Vi ville gerne have lavet det rene snit og sikre, at vi vendte tilbage til den omkostningsbestemte leje, og derfor fremsatte vi L 266, som vi ikke kunne komme igennem med. Vi vurderer dog, at det, vi nu har fået, er noget, der forbedrer den nuværende tilstand, og det siger vi klart ja til. Jeg synes også, forbedringen bliver bevist af de reaktioner, vi får i øjeblikket fra udlejernes og lejernes organisationer. Lovforslaget medvirker til at tage toppen af boligspekulationen.

Men det, der for SF er allervigtigst i denne sag, er det vink med en vognstang til Lejelovskommissionen, hvor det siges, at det princip, man fortsat ønsker som det bærende i dansk lovgivning på lejeområdet, er det omkostningsbestemte princip. Vi synes, det er en vigtig ting, og jeg skal på linje med hr. Baadsgaard spændt efterlyse ministerens svar på spørgsmålet om det lejes værdi, altså at der ikke lægges op til nogen ny praksis.

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Ifølge hr. Søvnals indlæg er det åbenbart det vigtigste for SF, at der med denne lovændring gives et vink med en vognstang til Lejelovskommissionen om, i hvilken retning man ønsker at gå. Jeg har noteret mig, at det i bemærkningerne til lovforslaget nøje er anført, at det er et midlertidigt indgreb, og derfor vil jeg bede boligmini-

steren bekræfte, at der ikke er tale om et vink med en vognstang til Lejelovskommissionen, men kun om et rent midlertidigt indgreb.

Keld Albrechtsen (EL):

Enhedslisten var medforslagsstiller til det lovforslag, som hr. Villy Søvnal omtalte for lidt siden, hvor SF og Enhedslisten foreslog en løsning i overensstemmelse med princippet om den omkostningsbestemte husleje. Dette forslag kunne vi ikke få flertal for i Folketinget, men i stedet fremsatte regeringen et forslag, der er blevet ændret og præciseret undervejs, og som helt klart er en meget væsentlig forbedring af den retstilstand, som har hersket på området indtil nu. Derfor er vi også glade for, at der har kunnet opnås flertal for den del af lovforslaget, som hedder L 267 B, efter at forslaget er blevet opdelt.

Jeg er enig med hr. Villy Søvnal i, at forslaget vanskeligt vil kunne opfattes anderledes end et signal om, at de drøftelser, der foregår i Lejelovskommissionen, må lade sig inspirere af den kendsgerning, at et flertal her i Folketinget går ind for princippet om den omkostningsbestemte husleje. Man kan vælge at kalde det et signal til Lejelovskommissionen eller ej, men det er i hvert fald en kendsgerning, at det er det princip, som skal indbygges i lovgivningen. Man skal naturligvis kunne dokumentere sine udgifter for at kunne forlange, at lejerne skal betale de samme udgifter.

Jeg må sige, at det er en fantastisk reaktion, vi har set fra udlejers side på dette lovforslag. I bilagsmaterialet ligger en henvendelse til udvalget fra Udlejerforeningen Danmark, som meddeler, at der vil ske ophør af mere omfattende moderniseringer, og det er jo faktisk en utilsløret trussel om, at man fra udlejerside vil tage udenomsparlamentariske skridt mod det folketingsflertal, som vedtager dette lovforslag. Man vil ikke længere lave moderniseringer, fordi man er utilfreds med, at man kun må opkræve de udgifter, man rent faktisk har afholdt, plus den profit, som er sikret gennem lovgivningen. Næh, man vil have mere. Man vil have lov til at fortsætte en praksis, hvor man ud over udgifterne og en lovbestemt profit oven i købet kan aftvinge lejerne en ekstra profit, som går direkte i udlejernes lommer uden nogen som helst dokumentation og uden nogen som helst anden begrundelse, end at udlejerne skal blive rigere, end de er i forvejen.

Det er en klar melding fra udlejer side. Det er ikke en saglig melding, det er ikke en seriøs melding, men det er en klar melding, og efter min mening må den melding – hvis den virkelig er alvorligt ment fra udlejer side – føre til yderligere overvejelser i Lejelovskommissionen og her i Folketinget. Hvis udlejerne vil stoppe moderniseringerne, hvis udlejerne nu siger helt klart, at de ikke længere vil leve op til noget som helst ansvar og påtage sig nogen som helst forpligtelse for at holde ejendommene i orden og sørge for, at de bliver moderniseret, må Folketingets flertal gå videre og tage de skridt, som er nødvendige for at sikre, at ejendommene kan blive holdt i ordentlig stand. Men lad os nu se, om udlejerne mener det, de har sagt, lad os nu se, om de virkelig tør sætte alting i stå. Jeg kan godt tvivle på det, og jeg kan godt tro, det er teatertorden, men det må vi se. Jeg håber i hvert fald, at det flertal, som står bag lovforslaget, også vil sikre, at udlejerne ikke skal få held med sådanne trusler.

Jeg vil slutte med at sige, at hr. Hans Peter Baadsgaard stillede et meget relevant spørgsmål, som også har bekymret os i udvalgsarbejdet, og som hr. Villy Søvndal også var inde på. Men da der er et klart markeret flertal i Folketinget, afventer jeg med sindsro ministerens besvarelse af det spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Erling Oxdam (V):

Hr. Baadsgaard rettede et spørgsmål til Venstre og De Konservative om, hvorfor vi havde henvist til skrivelsen fra Udlejerforeningen Danmark i betænkningen, uden at begrunde det nærmere. Nu er der en udmærket begrundelse i selve skrivelsen, men når vi er enige i, at vi risikerer, at forbedringerne standser for fremtiden, når man skal helt op på at bruge 170.000 kr. respektive 1.500 kr. pr. m², skyldes det, at man hidtil har kunnet klare sig med mindre forbedringsudgifter og alligevel har kunnet få det, vi kalder en aftalt leje. Hvis man for fremtiden kun kan få den omkostningsbestemte leje med tillæg af en eller anden forbedringsleje, der ikke står noget om i loven, vil tilskyndelsen til at lave forbedringer blive mindre.

Sagen er, at når man skal beregne det beløb, forbedringslejen skal beregnes af, skal man fra-trække en tredjedel til såkaldt sparet vedligeholdelse, og det vil sige, at man ikke får forrentet og amortiseret de summer, man bruger, medmindre der er trukket en tredjedel fra, og så

bliver lysten til det noget mindre, så vidt vi kan se. Der er ikke tale om noget udenomsparlamentarisk. Spørgsmålet er, hvad investeringslysten vil rette sig imod, og indtil vi får den nye lejelovskommissions betænkning, mener jeg, at disse delforbedringer vil gå i stå.

Vi bør indføre fuldstændig fri lejefastsættelse ved genudlejninger for at få hul på den restriktionspolitik, der nu er ført i 50 år, og som ikke hører nogen steder hjemme nu, hvor vi er ved at nærme os en mætning af boligmarkedet. Det kan være svært at få udlejet ældre lejligheder og små lejligheder, så nu må vi se at få en normalisering af boligmarkedet, og dette lovforslag skulle have været en begyndelse. Men det er der sat en stopper for nu.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Det, der kalder mig på talerstolen, er bemærkningerne fra hr. Villy Søvndal og hr. Albrechtsen om, at lovforslaget skulle ses som et vink med en vognstang til Lejelovskommissionen om, at nu ønskede Folketinget at knæsette princippet om den omkostningsbestemte husleje.

Jeg ved ikke, om der findes nogen statsautoriseret definition på, hvad et vink med en vognstang er. Men hvis den findes, tror jeg nærmest, den går på, at der skal stå 90 mandater bag, før man rigtig kan vinke, og jeg vil godt med det samme markere, at Det Radikale Venstres medlemmer ikke er blandt de 90 mandater, der vinker med nogen vognstang. Vi ønsker faktisk, at Lejelovskommissionen skal kunne arbejde frit og komme med sin betænkning på en sådan måde, at Folketinget får det diskussionsgrundlag, vi i årevis har efterlyst, og jeg vil godt understrege, at jeg synes, det er en meget dårlig skik, hvis Folketinget nedsætter kommissioner og derefter begynder at fortælle dem, hvad de skal mene. Det håber jeg egentlig at såvel SF som Enhedslisten er enig i.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan sige til hr. Estrup, at naturligvis er det sådan, at Lejelovskommissionen er et selvstændigt organ, som tager sine egne drøftelser. Men ikke desto mindre kan det fylde mig med betydelig glæde, at et folketingsflertal klart og tydeligt via denne lov giver det signal, at fremover skal vi have den situation, at de udgifter, lejerne skal betale over huslejen, skal være dokumenterede. Det er det, der kaldes omkostningsbestemt

husleje, og vi andre kan altså ikke se det som andet end et klart signal. Jeg vil da tro, det ville være vanskeligt at gøre signalet tydeligere, vil jeg sige til hr. Estrup, men lad nu det ligge.

Derimod vil jeg sige til hr. Oxdam, at det egentlig er lidt utroligt, at hr. Oxdam tilsyneladende går herop og bakker de trusler op, som fremsættes fra udlejerside, for anderledes kunne det da ikke forstås. Hr. Oxdam tog det meget besynderlige udgangspunkt, at der ikke skal være sammenhæng mellem de udgifter, som er forbundet med en modernisering, og det, lejererne skal betale, inklusive den lovmæssigt sikrede profit. Hr. Oxdam ville have mere. Hr. Oxdam kan ganske enkelt ikke blive mæt, før udlejerne har fuldstændig frit spil og der overhovedet ikke eksisterer nogen beskyttelse af lejerne.

Hr. Oxdam nævnte også, at han går ind for fuldstændig fri huslejeafsetsættelse, hvor udlejerne kan tvinge lejerne til at betale det, som et marked kan tvinge igennem i en mangelsituation. Det er rene ord for pengene, og de trusler, udlejerne kommer med, er også til at tage og føle på. Men som jeg sagde før, håber jeg ikke, at folketingsflertallet vil bøje sig for den form for trusselspolitik.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

En kort bemærkning til Venstres ordfører, hr. Oxdam – ikke i et forsøg på at kunne overbevise hr. Oxdam, for det tror jeg ikke, jeg kan, men bare for at skære ud, hvad konsekvenserne vil blive af det, hr. Oxdam kalder en fuldstændig fri huslejeafsetsættelse.

Grunden til fremsættelsen af det forslag, der ligger foran os nu, er jo, at der foretages en sammenligning mellem de områder, der har omkostningsbestemt leje, og dem, der har aftalt leje, men ikke har helt fri huslejeafsetsættelse. Selv om der ikke er helt fri huslejeafsetsættelse, er huslejen 60 pct. dyrere de steder, hvor der er tale om aftalt leje, og derfor vil det standpunkt, som hr. Oxdam har ret til at have, få to konsekvenser: Den ene er kolossale huslejestigninger, som vi har set det i de lande, der ikke har reguleret boligmarkedet, og det giver en social slagside, som jeg har forståelse for, at Venstre ikke forstår. Og for det andet vil det få en kolossal betydning for vores boligstøtteudgifter. De vil eksplodere i en situation med fri huslejedannelse. Men det er klart, at Venstre ønsker, at også boligen skal være et spekulationsobjekt, og det er vi ganske enkelt uenige i i SF.

Så skal jeg sige noget til hr. John Vinther om vinket med en vognstang, som vel er noget kraftigere end et signal. Det er mere tydeligt at vinke med en vognstang end at signalere, og hvis jeg sad i Lejelovskommissionen, ville jeg efter dette lovindgreb være ret overbevist om, at jeg spildte min tid, hvis jeg arbejdede ud fra, at vi for fremtiden kunne forvente, at der var politisk flertal for at opgive den omkostningsbestemte leje. Så ville jeg ikke have forstået, hvad der skete i den politiske verden, og det ville være et problem, hvis jeg sad i en kommission.

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Det er til hr. Oxdam: Jeg vil gøre opmærksom på – og jeg går ud fra, at hr. Oxdam også ved det – at angående vedligeholdelsesudgifter betales de allerede over huslejen efter de gældende regler, så udlejerne skal ikke selv betale den del af et forbedringsprojekt.

Men hr. Oxdam mener alligevel, det er rimeligt, når udlejerne siger, at nu vil arbejdet gå i stå, og at de næsten truer med, at nu vil de ikke lave flere forbedringsarbejder. Derfor vil jeg gerne spørge hr. Oxdam, om hr. Oxdam er enig med udlejerne i, at arbejdet bør gå i stå, når man kun kan få 10-11 pct. i afkast. Er det ikke rimeligt at kunne få 10-11 pct. i afkast af sine penge, og synes hr. Oxdam, at det er rimeligt, at udlejerne på det grundlag afviser at fortsætte forbedringsarbejderne?

(Kort bemærkning).

Erling Oxdam (V):

Jeg er stærkt i tvivl om, hvorvidt hr. Baadsgaard har ret i, at man kan få 11 pct.s udbytte af en forbedring. Det vil jeg gerne have nærmere dokumenteret.

Men så vil jeg vende tilbage til, at grunden til, at man har fastsat regler for forhøjelse af huslejen ved forbedringer, er at give investorerne – altså ejerne – lyst til at modernisere ejendomme – noget hurtigt, end det kan ske ved en eller anden ubetydelig forhøjelse. Derfor skal de forbedringer, som man tænker sig ved genudlejninger, kunne forrentes og give et rimeligt afkast til udlejer. I øjeblikket er det en meget lav forrentning, man kan få af sin udlejnings-ejendom. Den må ikke være mere end 7 pct. af vurderingerne fra 1973 og 1975, men kan man få en rimelig forbedringsforhøjelse, kan det hjælpe lidt på det meget lave afkast, der i øvrigt gives.

Jeg håber ikke, at dette skulle være et signal til Lejelovskommissionen om, at man skal forblive ved den omkostningsbestemte leje, for så får vi aldrig normale boligforhold, og så får vi aldrig bygget mere. Man kan simpelt hen ikke få lejet dårlige lejligheder ud, som jeg var inde på før.

Ved førstebehandlingen pegede jeg på, at det, der kommer ind ved disse lejeforhøjelser, bliver beskattet og giver et større provenu end det, man kan få fra dem, der skal have lidt mere i boligstøtte. Derfor kan det argument heller ikke bruges, og så glæder jeg mig i øvrigt til at høre boligministerens syn på, om denne lovbestemmelse skal være midlertidig.

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Må jeg først have lov til at udtrykke min store tilfredshed med, at på grund af delingen af lovforslaget i to dele får regeringen mulighed for at få den ene del igennem sammen med den ene del af oppositionen og den anden del med den anden del af oppositionen. Det er jeg meget tilfreds med, og det synes jeg i hvert fald, man skal understrege – også fordi hr. Oxdam ligesom glemte den del af sagen, hvor Venstre får noget med hjem, som også kan være tilfredsstillende for udlejerne.

Hr. John Vinther rettede et spørgsmål til boligministeren, og jeg vil selvfølgelig gerne svare på det. Det forholder sig sådan, at på side 4 i bemærkningerne, midt i spalte 1, står der klart, at dette lovforslag ikke er fremsat for at foregribe Lejelovskommissionens arbejde. Det står der klart og tydeligt.

Og hr. Erling Oxdam spurgte, om jeg kunne bekræfte, at det er en midlertidig lov, og det kan jeg, for den virker jo kun i 2 år.

De to ting synes jeg det er vigtigt at understrege, for de skal jo med i sammenhængen.

Desuden vil jeg da også sige, at jeg jo ikke kan forhindre Lejelovskommissionen i at læse i Folketingets forhandlinger, hvad der er blevet sagt under både førstebehandlingen og andenbehandlingen og måske også under tredjebehandlingen, og det tror jeg den vil gøre med stor interesse.

Og jeg vil også sige, at med den debat, der både under førstebehandlingen og nu under andenbehandlingen har været her om det principielle, nemlig spørgsmålet om omkostningsbestemt leje og aftalt leje, er der ingen diskussion om, at vi har valgt rigtigt med hensyn til at bruge god tid til en høring, når Lejelovskom-

missionens betænkning foreligger, for vi ved jo godt, hvor problemerne ligger, og dem må vi så se at få afklaret på det tidspunkt.

Dernæst skal jeg tilkendegive, at jeg også er meget tilfreds med, at man har fået klargjort spørgsmålet om forbedringer, og dér tror jeg man også skal understrege det positive over for udlejerne, nemlig at når der foretages tilstrækkelig gode forbedringer – og det vil typisk sige med hensyn til bad og køkken – så kommer man op over det fastlagte niveau.

I modsætning til hr. Erling Oxdam og andre har jeg den opfattelse, at når dette lovforslag er vedtaget, vil udlejerne selvfølgelig forsøge at komme op over denne grænse for dermed at kunne sikre sig en aftalt leje, og dermed har vi faktisk motiveret udlejerne til at gå længere, end de måske havde regnet med, for at tilgodese disse ting.

Jeg må også henholde mig til det, hr. Hans Peter Baadsgaard sagde vedrørende forrentningen. Man får jo en udmærket forrentning af forbedringer, uanset om man får en aftalt leje eller ej. Det er der jo heller ingen diskussion om.

Så var der til sidst et spørgsmål, som både hr. Hans Peter Baadsgaard og hr. Villy Søvnald og hr. Keld Albrechtsen rejste, nemlig spørgsmålet om en præcisering af bemærkningerne i afsnittet »Økonomiske og erhvervsøkonomiske konsekvenser«, idet det her er angivet, at det lejedes værdi i gennemgribende forbedrede lejemål typisk ligger over den omkostningsbestemte leje.

Her vil jeg sige, at med disse bemærkninger om det lejedes værdi tilsigtes der ikke nogen vejledning om ændring af praksis ved fastsættelsen af det lejedes værdi. Det lejedes værdi skal fortsat fastsættes efter de hidtil gældende regler herom. Jeg går ud fra, at det er den præcisering, man ønsker.

Så har jeg forstået, at man ønsker forslaget tilbage i udvalget, og skulle der være enkelte uafklarede spørgsmål, så får vi også afklaret disse. Men jeg må have lov til at tilkendegive, at parterne i den diskussion udmærket har kendt betingelserne og også de svar, der er givet, og at jeg derfor ikke tror, vi på den baggrund kommer ret meget videre med hensyn til den forskel i opfattelsen, der er.

Men som sagt er det tilfredsstillende for regeringen at få hele lovforslaget igennem, og det takker jeg for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 om deling af lovforslaget i 2 lovforslag:

A. Forslag til lov om ændring af lov om leje og lov om midlertidig regulering af boligforholdene (Forhåndsgodkendelse ved sammenlægning af lejligheder og indretning af taglejligheder), omfattende § 1, § 2, indledningen, nr. 7 og 8, og § 3, stk. 1,

B. Forslag til lov om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene (Lejefastsættelse ved aftalens indgåelse m.v.), omfattende § 2, indledningen, nr. 1-6 og 9, § 3 og § 4.

vedtoges uden afstemning.

Der foretoges derefter afstemning vedrørende det under A nævnte lovforslag.

§§ 1-3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der foretoges dernæst afstemning vedrørende det under B nævnte lovforslag.

§ 2 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 50 stemte for, 63 imod.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 50 stemte for, 64 imod.

§§ 3 og 4 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Anden behandling af lovforslag nr. L 91: Forslag til lov om ændring af lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser inden for bistands-, pleje- og omsorgsområdet m.v. (Pædagogisk grunduddannelse).

Af undervisningsministeren (Ole Vig Jensen). (Fremsat 29/11 95. Første behandling 6/12 95. Betænkning 23/5 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling**Jan Køpke Christensen (FP):**

Det foreliggende lovforslag er jo et forslag, som medierne har beskæftiget sig meget med, og det skyldes bl.a., at man ikke forstod, at vi i Fremskridtspartiet pludselig havde ændret holdning i forhold til vores holdning under førstebehandlingen.

Og jeg må nok sige, at da jeg kom hjem i går aftes og så den stak papirer fra BUPL, der lå i min telefaks, var det første, jeg tænkte, at der ikke er nogen grænser for den kritik af Fremskridtspartiet, der har været fra BUPL siden 1973, hvor Fremskridtspartiet blev stiftet.

Men nu kunne jeg se af disse telefaks, at der pludselig ingen grænser var for, hvor gode venner vi kunne være med BUPL, bare vi opførte os, som BUPL ville have det. Men det gør Fremskridtspartiet naturligvis ikke, for det er ikke BUPL, der skal afgøre, hvordan Fremskridtspartiets holdning skal være. Det har det aldrig været, og det bliver det heller aldrig.

Men hvad er det så, der har gjort, at Fremskridtspartiet har ændret holdning til det her? For det, som jeg sagde under førstebehandlingen, var jo, at vi var meget nervøse for, at de tilstedeværende ansatte pædagogmedhjælpere ville blive fortrængt fra deres nuværende job